

perioden kan opnaa den for Fagets (Branchens) Arbejdere sædvanlige Arbejdsfortjeneste.

De til Dækning af Udgifterne i Henhold til nærværende Paragraf fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1. November 1918 og gælder indtil den 31. December 1919.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at den i Henhold til Lov af 1. Juli 1918 nedsatte Arbejdsløshedskommission den 27. September d. A. har afgivet Betænkning (se medfølgende Bilag), og efter at Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret og Arbejdsløshedsnævnet — som foreskrevet i fornævnte Lov — har afgivet Erklæringer over Betænkningen, se Underbilag Nr. 1 og Nr. 2, er nærværende Lovforslag udarbejdet paa Grundlag af Kommissionens Lovudkast.

Lovforslagets §§ 1—6, 8 og 11—15 er enslydende med Kommissionens, henholdsvis Kommissionsflertallets Affattelse af de paagældende Paragraffer, hvorfor man for saa vidt ganske kan henvise til de i Betænkningen indeholdte Bemærkninger om disse Bestemmelser.

Ved Affattelsen af Lovforslagets § 7 har man særlig under Hensyn til det af Arbejdsløshedsnævnet indtagne Standpunkt ment at burde foreskrive en Anmeldelsespligt for Arbejdsgiverne i alle Tilfælde, hvor et Arbejdsforhold afbrydes, selv om dette ikke skyldes Afskedigelse; man har derhos medtaget den af Mindretallet *Hauch, Jensen-Sønderup, Langkjær, Ussing* og *Vedel* foreslaaede Straffebestemmelse, idet man formener, at der ellers ikke vil være tilstrækkelig Sikkerhed for, at Arbejdsgiverne

vil opfylde de dem ifølge Paragraffen paa-hvilende Forpligtelser.

Med Hensyn til Lovforslagets § 9 bemærkes, at man har ment at burde blive staaende ved det af Mindretallet *Hvidtfeldt* og *Vedel* stillede Forslag, hvorefter der gives de Kasser, der maatte ønske det, Lejlighed til ved *frivillig* Aftale med den kommunale Arbejdsanvisning at træffe en Ordning, ifølge hvilken de arbejdsløse skal rette personlig Henvendelse til Arbejdsanvisningskontorerne for at søge Arbejde, idet man formener, at en saadan Ordning ikke — som af Mindretallet *Hauch m. fl.* foreslaaet — bør gennemføres som en *pligtsmæssig* Foranstaltning, end ikke naar den begrænses saaledes som angivet i det af Mindretallet *Andersen m. fl.* stillede Forslag, da enhver tvangsmæssig Ordning maa befrygtes at ville vanskeliggøre Forholdet mellem Arbejdsløhedskasserne og Arbejdsanvisningen.

I § 10 har man med Hensyn til Fastsettelsen af Tillægets Størrelse ment at burde gaa den Mellemsvej at fastsætte et Tillæg, ensartet for hele Landet, dog saaledes at Indenrigsministeren kan foretage en nærmere angiven Forhøjelse for København og nærliggende Kommuner.